دیگران

کمک به کمیساریای عالی پناهندگان

شرق: آمریکا مبلغ ۴۰ میلیون و ۷۰۰هزار دلار برای برنامه‌های سال ۲۰۰۶ به کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل متحد UNHCR اهدا کرد. به گفته یکی از کارشناسان فعال در امر پناهندگان و مهاجران چنین کمکی می‌تواند مشکلات این گروه را مرتفع کند. قرار است ۲۰ میلیون دلار از این مبلغ در آفریقا هزینه شود، پنج میلیون و ۷۰۰ هزار دلار نیز به آسیای مرکزی، جنوب شرقی آسیا و خاورمیانه اختصاص یافته است.

آتش‌سوزی در کشتی انگلیسی

شرق: آتش‌سوزی در کشتی مسافربری انگلیس با ۴۶۲ مسافر، سبب نگرانی و اعلام وضعیت اضطرار شد. آتش‌سوزی این کشتی کنترل شده و تمامی مسافران آن سالم هستند. به گفته گروه امداد مسافران و خدمه با کشتی‌های نجات به سرعت از کشتی تخلیه شدند. ماموران آتش‌نشانی نیز در کشتی آغاز به فعالیت کردند. به گفته آنها هیچ اطلاعی از آتش‌سوزی موتور گزارش نشده و تحقیقات ادامه دارد. اما یکی از ماموران می‌گوید، این آتش‌سوزی از موتورخانه کشتی که در آب‌های جنوب انگلیس است، آغاز شد.

پلیس حلقه محاصره معترضان را شکست

شرق: پلیس در منطقه کشمیر هند با معترضان به فعالیت فعالان جنسی در این منطقه درگیر شد و حلقه محاصره آنها را شکست. مخالفان به فعالیت زنان روسپی در این منطقه حلقه محاصره تشکیل داده و در تلاش بودند تا با گاز اشک‌آور این زنان را مجبور به خروج از خانه کنند. در همین حال پلیس با حمله به این حلقه آنها را مجبور به عقب‌نشینی کرد.

گرما در هند ۱۴ کشته برجای گذاشت

ایرنا: گرمای شدید همراه با وزش باد سوزان در شرق و شمال هند، دست‌کم ۱۴ کشته برجای گذاشت و بسیاری را روانه بیمارستان کرد. این ۱۴ نفر در ایالت‌های «اوریسا» و «اوتارپرادش» جان باختند. با فرارسیدن فصل تابستان در هند، هوای این کشور رو به گرمی گذاشته است به گونه‌ای که طبق خبرهای رسیده، منطقه «گنگاناگر» در ایالت راجستان روز جمعه گرمای ۴۸ درجه سانتیگراد را متحمل شد و شهر دهلی پایتخت هند نیز با گرمای ۴۴ درجه گرم‌ترین روز سال خود را پشت سر گذاشت. در ایالت اوریسا واقع در شرق هند در روز جمعه دست‌کم ۹ نفر به علت آفتاب‌زدگی کشته شدند. همچنین برخی از گزارش‌های تایید نشده از این ایالت خبر از مرگ ۳۸ نفر به علت گرمازدگی می‌دهد. در ایالت اوتارپرادش هند نیز گرمای هوا به شدت فزونی یافت و پنج نفر را به هلاکت رساند. در شهر «جانسی» یکی از شهرهای مهم این ایالت نیز درجه گرمای هوا به ۴۶ درجه رسید که در نوع خود بی‌سابقه است. هر سال در فصل تابستان هوای مناطق جنوبی، مرکزی، شرقی، غربی و بخش‌هایی از شمال کشور هند به شدت گرم شده و کم‌آبی و قطع پیاپی برق بر مشکلات ناشی از آن افزوده و تعداد بسیاری از شهروندان بی‌بضاعت این کشور را به علت گرمازدگی و بیماری‌های ناشی از گرما با مرگ روبه‌رو می‌کند.

خبر

تبلیغات در پزشکی جرم است

شرق: «متاسفانه در حال حاضر تبلیغات پزشکی روزبه‌روز در حال افزایش است و این درحالی است که در رشته پزشکی تبلیغ کردن جرم است.» دکتر ایرج فاضل رئیس جامعه جراحان ایران با بیان این مطلب در سی امین کنگره جامعه جراحان ایران گفت: «تبلیغات برای پزشکانی که با جان مردم سروکار دارند جرم محسوب می‌شود و مجازات دارد، زیرا که اینگونه تبلیغات منجر به عوام‌فریبی می‌شود و از ناآگاهی مردم در امور تخصصی سوءاستفاده می‌شود.» وی تاکید کرد: «یکی از مصادیق شایع اما نادرست تبلیغات جراحی با لیزر است به طوری که این تصور در اذهان ایجاد شده که جراحی با لیزر درد ندارد و جای عمل باقی نمی‌ماند که این ادعا کاملاً غیرعلمی و بی‌اساس است.» وی خاطرنشان کرد: یکی از مشکلات جامعه پزشکی استفاده بی‌رویه از آزمایشات و عکسبرداری‌ها است. آزمایشات و عکسبرداری‌ها که در حقیقت برای کمک به تشخیص و درمان بیماری‌ها وجود دارد در جامعه مشکلات زیادی را به وجود آورده است. در تهران روزانه در حدود ۱۰ هزار مورد مراجعه به پزشک وجود دارد که هشت هزار مورد آن منجر به تجویز دارو، آزمایش و عکسبرداری می‌شود و این در حالی است که مشخص نیست چه درصدی از این عکسبرداری‌ها که غالباً هم بسیار گران هستند ضرورت داشته و در تعیین نوع درمان بیمار نقش دارند. دکتر سیاوش صحت دبیر علمی کنگره نیز گفت: «تروما یکی از سه عامل مهم مرگ و میر در کشور است که بیشتر قربانیان آن را جوانان ۲۰ تا ۴۰ سال تشکیل می‌دهند. آن هم در حالی که زمان بزرگترین عامل ارزشمند یک جامعه است و با فوت جوانان حدود یک میلیارد ساعت از زمان پرارزش کشور گرفته می‌شود.»

رئیس مجمع ملی جوانان خبر داد:

اعزام ۵۱ سفیر جوان هسته‌ای به کشورهای خارجی

سعید ارکان‌زاده یزدی

صبح دیروز نخستین کنفرانس رسانه‌ای مجمع ملی جوانان برگزار شد. مجمع ملی جوانان نهادی غیرانتفاعی است که زیر نظر سازمان ملی جوانان کار خود را از سال ۸۲ آغاز کرده است. مجمع ملی جوانان مجمعی است که از نمایندگان مجامع استانی جوانان کشور تشکیل شده است. در سطح کشور شش هزار و ۵۰۰ تشکل فعال در زمینه امور جوانان وجود دارد. این تشکل‌ها با رای‌گیری مجمع استانی هر استان را تشکیل می‌دهند. مجامع استانی شامل ۱۲ فدراسیون تخصصی است که در زمینه‌های مختلفی همچون «سلامت و بهداشت»، «اشتغال‌زایی» یا «ورزش» فعالیت دارند. تعداد این فدراسیون‌ها در کل کشور ۳۳۶ فدراسیون است. نمایندگان این فدراسیون‌های استانی با رای‌گیری نمایندگان فدراسیون‌های هم‌نام در سطح ملی را مشخص می‌کنند. مجموع نمایندگان این فدراسیون‌ها نهادی شده است به نام «مجمع ملی جوانان». دیروز «رسول حسین‌پور» رئیس مجمع ملی جوانان در ساختمان مرکزی سازمان ملی جوانان در خیابان جردن تهران حاضر شده بود تا به سئوالات خبرنگاران درباره فعالیت‌های این مجمع ملی پاسخ بدهد.

■ ۳ میلیارد تومان بودجه برای ۱۳۸۵

رئیس مجمع ملی جوانان دیروز در تعریف این مجمع گفت: «مجمع ملی جوانان نهادی ملی، فراگیر، غیرانتفاعی و غیرسیاسی است. این مجمع در چهار نوبت از سال ۱۳۸۲ تاسیس شده است و تازه از سال ۱۳۸۴ افتتاح شده است. بنابراین هنوز عمر چندانی از این نهاد نوپا نمی‌گذرد.»

مجمع ملی جوانان پس از انتخاب شدن محمود احمدی‌نژاد به ریاست جمهوری کمی از فعالیت‌های خود کاست تا با اوضاع سیاسی جدید کنار بیاید. رئیس مجمع ملی جوانان از این حرکت به «سکوت فعال» یاد کرد: «هنگام تغییر و تحولات سیاسی، اجتماعی در کشور آن طور که باید نتوانستیم اهدافمان را به جایگاه عمل برسانیم و یک سکوت فعال داشتیم تا موضع دولت درباره جوان‌ها و مجمع ملی جوانان روشن شود و آنگاه ما روابط‌مان را مطابق با آن تنظیم کنیم. پس از آن در خدمت ریاست جدید سازمان که بودیم نظر ایشان را جویا شدیم و ایشان هم گفتند که حمایت سازمان و دولت از جوانان و مجمع ملی جوانان بی‌کرانه خواهد بود.» دیروز «رسول حسین‌پور» از برنامه‌های آینده مجمع ملی جوانان سخن می‌گفت.

برگزاری «همایش «استان‌های جوان، دولت نهم و گفتمان عدالت» در ۹ استان، تدوین «پژوهش نگاه به جوان در سیره و کلام حضرت پیامبر» و تشکیل «اتاق فکر جوانان» از جمله برنامه‌های مجمع ملی جوانان اعلام شد.» رئیس مجمع ملی جوانان درباره همایش «استان‌های جوان و گفتمان عدالت» گفت: «می‌خواهیم جوانان به صورت رودررو با مسئولان ارگان‌های دولتی گردهم بیایند، تا خود جوانان ضمن ارائه مشکلات، راه‌حل هم بدهند.» اما خبرنگاران آنچنان نسبت به برنامه‌های مجمع ملی جوانان خوشبین نبودند. خبرنگاران از بودجه و ضمانت اجرایی برای پیش رفتن طرح‌های مجمع می‌پرسیدند و حسین‌پور پاسخ می‌داد: «تا حدود ۳ میلیارد تومان برای سال ۱۳۸۵ بودجه برآورد کرده‌ایم. اما با اینکه ما امکانات و استعدادهایی در سراسر کشور داریم که به طور خودانگیخته کار می‌کنند، هزینه نیروی انسانی و امکاناتمان بسیار پایین خواهد بود. پیش‌بینی می‌کنیم با همین بودجه محدود کارها به پیش برود.» او درباره ضمانت اجرایی طرح‌ها گفت: «ارجاع طرح‌ها و برنامه‌های ملی و استانی به خود مجمع ملی جوانان و اتکا به خرد جمعی نشان‌دهنده این است که سازمان ملی جوانان به ما اعتماد کرده و اجرای طرح‌ها را به ما واگذار کرده است. ما نیز آن را انجام خواهیم داد.» خبرنگاری از رئیس مجمع ملی جوانان پرسید: «آیا فکر نمی‌کنید چنین طرح‌هایی مثل تشکیل اتاق فکر خیلی تزئینی باشد و مشکل‌گشا و کاربردی نباشد؟» رئیس مجمع جواب داد: «بروندادهای اتاق فکر به نهادهای مختلف ارجاع داده می‌شود و نیز برای تقویت ارکان خود مجمع هم به کار می‌رود. بنابراین ما از کار خودمان نیز استفاده خواهیم کرد. البته به نهادها تنها پیشنهاد می‌دهیم و انتظار نداریم سازمان یا وزارتخانه‌ای برای اعضای مجمع حکم مشاوره منصوب کند.»

■ سفیران جوان صلح و فناوری

یکی از مهم‌ترین اخباری که دیروز «رئیس مجمع ملی جوانان» اعلام کرد این بود که «سفیران جوان صلح و فناوری» به کشورهایی که در پرونده هسته‌ای ایران دخیل هستند، اعزام خواهند شد. حسین‌پور درباره این طرح گفت: «این سفیران به عنوان یک راهبرد از تمامی حقوق و منافع ملی کشورمان در عرصه بین‌المللی دفاع خواهند کرد. تعدادی از جوانان را به کشورهای دیگر گسیل خواهیم کرد تا برای جوانان کشورهای دیگر اهمیت فناوری هسته‌ای را بازگو کنند و در ضمن مبانی ارزشی اسلامی را برای آنها توضیح بدهند.» به گفته رئیس مجمع ملی جوانان این «سفیران جوان صلح و فناوری» به حدود ۱۵ کشور اعزام می‌شوند که «حتی آمریکا نیز جزء همین کشورها است.» رسول حسین‌پور گفت: «البته فعالیت سفیران جوان صلح و فناوری تنها به بحث هسته‌ای مربوط نمی‌شود. در جریان توهین به چهره نورانی پیامبر اکرم نیز مجمع فعالیت‌هایی داشته است.» مجمع ملی جوانان اعزام سفیر جوان صلح و فناوری با نهادهای متناظر کشورهای خارجی همچون سازمان جوانان کشورهای دیگر مذاکره کرده است تا میزبان سفیران باشند. البته به گفته حسین‌پور «برای اقامت سفیران جای خاصی در نظر گرفته نشده است.» رئیس مجمع ملی جوانان تعداد سفیران اعزامی به کشورهای دیگر را برای سال ۱۳۸۵، ۵۱ تن اعلام کرد و تاکید داشت که «این سفیران اصلاً از اعضای مجمع نیستند و سفیران در گروه‌های مختلف به کشورها اعزام می‌شوند.» خبرنگاران از رئیس مجمع ملی جوانان پرسیدند که «آیا تضمینی وجود دارد که انتخاب سفیران جوان براساس رانت نباشد و واقعاً جوانان برگزیده شایستگی رفتن و مذاکره داشته باشند؟» رسول حسین‌پور گفت: «چون سازمان‌های غیردولتی کار اعزام سفیران را انجام می‌دهند این رانت‌ها وجود نخواهد داشت. تضمین دوم هم این است که شما روزنامه‌نگاران حضور دارید و تخلف‌های احتمالی را بررسی می‌کنید.» او در تشریح شرایط سفیران گفت: «سطح دانش افراد، سخنوری، تسلط به زبان‌های خارجی و آشنایی با امور بین‌الملل از شرایط سفیران جوانان صلح و فناوری است.»

■ تنها همکاری با کشورهای اسلامی

مجمع ملی جوانان در سطح بین‌المللی چند طرح را برای اجرا دارد. برخی از این طرح‌ها عبارتند از: «تشکیل اتاق‌های دولتی جوانان ایران با کشورهای اسلامی» (تا به حال با سه کشور سومالی، بنگلادش و تاجیکستان توافقنامه تشکیل این اتاق‌ها امضا شده است)، «تشکیل پارلمان جوانان کشورهای اسلامی»، «تشکیل اتحادیه بین‌المجالس کشورهای مسلمان»، «ایجاد مرکز بین‌المللی توانمندسازی سازمان‌های مردم‌نهاد جوانان کشورهای خاورمیانه». رئیس مجمع ملی جوانان در پاسخ به پرسش شرق که پرسید: «آیا بنابراین نهاده شده است که مجمع ملی جوانان تنها با کشورهای اسلامی همکاری داشته باشد.» گفت: «فعلاً کار را به تازگی شروع کرده‌ایم و با کشورهای اسلامی همکاری داریم و اگر کار توسعه پیدا کرد به سایر کشورها هم خواهیم رسید. ارتباط با جوانان کشورهای غیراسلامی را برای آیندگان وامی‌گذاریم. فعلاً فعالیت ما این است که با کشورهای اسلامی وارد عمل شویم.»

خلاصه خبر

۱- مجمع ملی جوانان نهادی ملی، فراگیر، غیرانتفاعی و غیرسیاسی است. این مجمع در چهار نوبت از سال ۱۳۸۲ تاسیس شده است و تازه از سال ۱۳۸۴ افتتاح شده است. بنابراین هنوز عمر چندانی از این نهاد نوپا نمی‌گذرد.

۲- سفیران جوان صلح و فناوری» به کشورهایی که در پرونده هسته‌ای ایران دخیل هستند، اعزام خواهند شد.

در میزگرد قانون کار فرانسه دانشگاه تهران طرح شد

کارگران در بازار کار جدید قدرت چانه‌زنی ندارند

فرزانه نزاکتی: «کارگران امروز، همان کارگران چند دهه قبل نیستند. تغییراتی که در این زمینه رخ داده است، مربوط به کل دنیا و مسئله جهانی شدن است.» دکتر علی اصغر سعیدی جامعه‌شناس و متخصص برنامه‌ریزی اجتماعی، با بیان این مطلب دوشنبه گذشته در میزگرد «قانون کار فرانسه» در دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران گفت: «چنانکه می‌بینیم در مجلس شورای اسلامی ایران هم قوانینی شبیه به قوانین فرانسه در دست بررسی است که در راستای بازترکردن دست کارفرما تدوین شده است.» وی افزود: «مسائل بازار کار و سرمایه امروز یک مسئله سیاسی و حزبی نیست بلکه به ماهیت کار برمی‌گردد و تحت تاثیر بحران دولت رفاه و ورود به دوره مدرنیته متاخر است. در حال حاضر جهان از یک زندگی اقتصادی مبتنی بر تولید کارخانه‌ای عبور کرده و به دنبال یک اقتصاد دانش‌بنیان است به گونه‌ای که حتی ایران هم ناچار شد این تغییرات را در برنامه چهارم توسعه‌اش بگنجاند.» این عضو هیات علمی دانشگاه تهران توضیح داد: «اگر کارگر تا امروز قدرت چانه‌زنی داشت، اکنون به آسانی باید به خواست کارفرما تن بدهد. ممکن است برخی از این وضعیت اظهار تاسف کنند، اما کارگران دیگر با کاری که ماهیتاً کارخانه‌ای و ثابت باشد، مواجه نیستند و نمی‌توانند زندگی اقتصادی و همسایه‌های ثابتی داشته باشند. دلیل اینکه امروز دانشجویان به این قانون جدید اعتراض می‌کنند نه خود کارگران؛ هم همین است. دیگر اتحادیه‌ای وجود ندارد یا اتحادیه‌ها خیلی ضعیف هستند و روزبه‌روز درصد کارگرانی که عضو آنها هستند، به دلیل تغییر ماهیت کار، کمتر می‌شود.» علی اصغر سعیدی با تاکید بر اینکه وارد دوره گردش اطلاعات شده‌ایم و آموزش کاملاً تحت‌تاثیر قرار گرفته است، گفت: «یکی از دلایل اینکه کارفرما باید دستش در انتخاب کارگر باز باشد، همین است که کارفرما احتیاج به نیروی کاری دارد که خود را با تغییرات بازار کار هماهنگ کرده و از لحاظ دانش و آموزش، به روز باشد. بدین ترتیب دوره‌های بلندمدت آموزش به تدریج ارزش خود را از دست می‌دهند و دوره‌های کوتاه‌مدت و گروه‌های کوچکی که به نیاز بازار کار پاسخ می‌دهند، با سرعت بالایی رشد می‌کنند.» این استاد دانشگاه تهران با بیان اینکه همه این مسائل به بحران دولت رفاه برمی‌گردد، گفت: «برخلاف آنچه تصور می‌شود که دولت رفاه میراث دولت‌های چپ است، امروز نظریه دیگری وجود دارد که می‌گوید دولت رفاه مصالحه‌ای بود بین بورژواها و سیاستمداران درباره اینکه رشد سرمایه فیزیکی بدین صورت نمی‌تواند ادامه پیدا کند و باید برای روبه‌رویی با بحران‌های آینده راه‌حلی داشته باشیم. دولت رفاه در واقع توزان بین سرمایه و نیروی کار است. زمانی که سرمایه فیزیکی مثل کارخانه وجود دارد و از سود برای سرمایه‌گذاری بیشتر استفاده می‌شود، می‌توان از آن مالیات گرفت، اما وقتی سرمایه روزبه‌روز ماهیت فیزیکی خود را از دست داده و به سمت سرمایه مالی می‌رود که تحرک بیشتری دارد و از همین تهران می‌توان میلیاردها دلار خرید و فروش در سطح جهانی انجام داد، مالیات زیاد از سرمایه باعث فرار آن می‌شود؛ چه سرمایه فکری و چه اقتصادی. اکنون دولت فرانسه دارد سرمایه‌های خودش را فراری می‌دهد.» علی اصغر سعیدی همچنین گفت: «سوسیالیست‌های فرانسه به خاطر وضعیت نیروی کار و فشار قانون کار سایر کشورهای اروپایی مثل ایرلند و بریتانیا هنوز سیاست دولت رفاه را دنبال می‌کنند در حالی که وضعیت فرانسه با آن کشورها متفاوت است.»

وی افزود: «این جمله سوسیالیست‌ها که می‌گویند افقی برای کار جوانان وجود ندارد، ناامیدکننده است. به نظر من وضعیت از گذشته تا به حال برای جوانان خیلی بهتر شده است. اکنون تغییرات بازار کار ایجاب می‌کند فرد با تخصص بیشتری وارد بازار کار شود اما بازاری که تحرک فوق‌العاده بیشتری دارد.» او تاکید کرد: «اگرچه گفتمان شکاکان جهانی شدن گذشته است، مسئله بازار جدید این است که رشد شغل‌های مدیریتی که برای بعضی امکان دستیابی به آن وجود نداشته است، به شدت نابرابری ایجاد کرده و این نابرابری‌ها روبه‌افزایش است.» علی اصغر سعیدی در پایان نتیجه‌گیری کرد: «امروز نمی‌توانیم براساس پارادایم سابق اظهارنظر کرده و وضعیت کارگران را براساس معادلات گذشته تثبیت کنیم. سرمایه‌داری جدید آن چیزی نیست که مارکس از آن صحبت می‌کرد لذا راه‌حل‌هایی هم که برای عبور از مشکلات کارگری داده می‌شود، چنان نخواهد بود. به نظر من بیشترین نکته‌ای که در حال حاضر می‌توانیم روی آن تاکید کنیم، جست‌وجوی نرم‌های عدالت و انصاف در بازار جدید است.»

■ رشد سرمایه‌های سوداگرانه

دکتر ناصر فکوهی با تایید اینکه دولت رفاه با بحران مواجه شده است، گفت: «این بحران به این دلیل است که سیستم سرمایه‌داری جهان از نظام «فوردی» به «پسافوردی» تغییر یافته است و مهمترین خصوصیت آن پراکندگی نیروی کار و سرمایه است.» این استاد دانشگاه تهران، یکی از مهمترین مسائل دولت رفاه را وجود تیپ‌های مختلف سرمایه‌داری دانست و گفت: «در دنیا رسماً باید یک سیستم سرمایه‌داری وجود داشته باشد که آن هم سیستم مبتنی بر دولت- ملت است. اما شکل دیگری از سرمایه‌داری نیز وجود دارد که همان شرکت‌های چندملیتی هستند. در این میان یک سیستم اقتصادی مافیایی و جناحی داریم که کوچکتر از سیستم قبلی نیست و حدود هزار میلیارد دلار یعنی پنج برابر تولید ناخالص ملی ایران سرمایه دارد.» ناصر فکوهی تاکید کرد: «امروزه بخش سرمایه‌های سوداگرانه که هدفشان تولید نیست، در بازار رشد یافته است و حجم این مبادلات روزانه چند هزار برابر کل مبادلات جهانی است. این سرمایه‌های گریزان هم برای دولت رفاه مسئله‌ساز است. چنانچه در ایران در سال ۱۳۷۹ موج گسترده‌ای از این سرمایه‌ها به بازار بورس و مسکن وارد شد و آن را منفجر کرد.»

این استاد دانشگاه تهران با بیان اینکه امروز سندیکالیسم در دنیا جواب نمی‌دهد و در همه کشورهای غربی سندیکالیسم سقوط کرده است، گفت: «اما بحران کشورهای توسعه یافته این است که به دولت رفاه عادت کرده‌اند و نمی‌توانند به گونه دیگری عمل کنند.» وی آمریکا را در این میان استثنا دانست و افزود: «آمریکا مسئله‌اش را جور دیگری حل کرده است. بدین ترتیب که سطح بالایی از رفاه را در نظر گرفته اما از ابزارهای سیاسی و نظامی برای حفظ آن استفاده می‌کند. در حالی که دولت‌های رفاه اروپایی این امکان را ندارند. آمریکا ۴۰۰ میلیارد دلار بودجه نظامی دارد که برابر کل بودجه‌های نظامی سایر کشورهای دنیا است و ۱۰ سازمان اطلاعاتی آمریکا که سی‌آی‌ای (سیا) تنها یکی از آنها است، ۴۰ میلیارد دلار بودجه دارند.» این استاد دانشگاه تهران تاکید کرد: «کلید حل این بحران، دولت رفاه نیست بلکه از بین بردن رابطه نابرابری است که امروزه در کشورهای در حال توسعه وجود دارد. اگر کالا و سرمایه می‌تواند آزادانه در دنیا گردش کند، چرا نیروی کار نمی‌تواند؟ چرا ورود نیروی کار به کشورهای ثروتمند منحصر به تامین منافع آنها است؟ این قوانین باید براساس اصلاحات بین‌المللی لغو شود.» در ادامه دکتر علی اصغر سعیدی بحران اصلی دولت رفاه را بحران ریسک خواند و افزود: «براساس این دیدگاه، دولت آمریکا هم دولت رفاهی است که دچار بحران شده است و همه مناقشات به این برمی‌گردد که آیا این بحران ریسک، قابل پیش‌بینی هست؟ مافیایی است یا خیر؟

براین اساس دیگر نمی‌توانید دنیایی را تصور کنید که در بازارهای آن انحصار امکان‌پذیر باشد. این بازارها به تدریج از قوانینی که دولت‌ها می‌توانستند اعمال کنند و اکنون هم در آرزوی آن هستند، فاصله می‌گیرد؛ چرا که پیش‌بینی و برنامه‌ریزی تکنیکی در سطح وسیع، دیگر امکان‌پذیر نیست.

راه‌حلی که کارشناسان در سطح جهانی برای این بحران ریسک پیش‌بینی می‌کنند، این است که همه گروه‌های مردم در یک حوزه عمومی به مفاهمه‌ای برسند و بتوانند سیاستگزاری و افق ریسک‌های آینده را تشخیص بدهند.

■ فرانسه به دنبال قانونی برای اشتغال جوانان

«قانون کار جدید فرانسه لزوماً نمی‌توانست یک وضعیت اقتصادی بهتر برای جوانان ایجاد کند چرا که ساختار این کشور به‌طور کلی متفاوت با آمریکا و انگلیس است. اقتصاد سرمایه‌داری در فرانسه یک اقتصاد اجتماعی است. به‌ویژه از زمانی که دولت راست بر سر کار آمده است پیگیری سیاست دولت رفاه به کسری بودجه بزرگی در این کشور تبدیل شده است.» دکتر ناصر فکوهی عضو هیات علمی دانشگاه تهران با بیان این مطلب گفت: «این قانون در حقیقت به دلیل نرخ بالای بیکاری در میان جوانان فرانسوی مطرح شده بود. این نرخ که در فرانسه ۱۱ تا ۱۲ درصد گزارش شده است، به نسبت کشورهای توسعه‌یافته فوق‌العاده بالا است. چنان که در آمریکا نرخ بیکاری جوانان سه تا چهار درصد و در ژاپن هم سه درصد است.»

وی افزود: «این بیکاری که بیشتر به علت فاقد مهارت بودن جوانان فرانسوی به‌وجود آمده است، یک بیکاری ساختاری است نه مقطعی. یعنی به‌طور دائم ۱۱ تا ۱۲ درصد افراد در فرانسه بیکار هستند و سن خروج از حوزه کار هم پایین است و اگر کسی در حدود سن ۴۰ سالگی بیکار شود، باید بازگشت او به کار را فراموش کرد.» او با بیان اینکه قانون جدید به‌خصوص برای بهبود وضعیت جوانان زیر ۲۶ سال که برای اولین بار می‌خواهند شاغل شوند، تدوین شده بود و می‌خواست از طریق ساده‌کردن قوانین کاری کارفرما را تشویق به استخدام بیشتر جوانان کند، گفت: «یکی از مسائل اساسی فرانسه در حوزه کار این است که نظام آموزش فرانسه غیرکارا و در مقایسه با سایر کشورهای توسعه‌یافته، ضعیف است. چنان که در رتبه‌بندی دانشگاه‌های جهان از میان ۲۰ دانشگاه معتبرتر دنیا ۱۷ دانشگاه در آمریکا، دو دانشگاه در انگلستان و یکی در ژاپن است و دانشگاه‌های فرانسه در آن جایگاه قابل قبولی ندارند. همین نظام آموزش غیرکارا سبب شده است که فارغ‌التحصیلان دانشگاه‌ها مهارتی نداشته باشند.»

دکتر ناصر فکوهی وجود بخش عظیمی از نسل دوم و سوم مهاجران عرب‌تبار و آفریقایی فرانسه در آن رده سنی را مسئله بزرگ دیگری برای فرانسه دانست و گفت: «در حومه‌های شهرهای فرانسه که این افراد زندگی می‌کنند نرخ بیکاری به بیش از ۵۰ درصد می‌رسد.»

این استاد دانشگاه تهران «خطر سرایت این قانون به سایر بخش‌ها» را یکی از علل عمده شکل‌گیری اعتراضات در فرانسه خواند و افزود: دانشجویان فرانسوی این خطر را حس کردند. درست مانند هنگامی که فرانسه سن شروع کارآموزی جوانان را از ۱۶ سال به ۱۴ سال تغییر داده بود، نیز یک اعتراض جمعی اتفاق افتاد و دلیل آن این بود که پایین آوردن سن کارآموزی باعث خارج شدن فرزندان فقیرترین اقشار جامعه از نظام آموزشی می‌شد و ضعف آموزش را که یک مشکل این قشر است در آنها بیشتر می‌کرد. همچنین زمانی که قرار شد فرانسه نیز مثل «لاس وگاس» آمریکا به قانون «هفت روز و ۲۴ ساعت» عمل کند و همه هفته و در همه ساعات، همه جا باز باشد، به علت همین مسئله ترس از سرایت به دیگر بخش‌ها، با آن مخالفت شد. استدلالشان هم این بود که وقتی یک بنگاه باز باشد، سایر بنگاه‌ها نیز با آن رقابت می‌کنند و حق تعطیلی هفتگی کارگران از بین می‌رود.» وی مسئولیت این گونه شورش‌ها را برعهده دولت راستگرای فرانسه دانست و گفت: «دولت کنونی فرانسه نیز با توجه به اینکه انتخابات ریاست‌جمهوری فرانسه سال آینده برگزار می‌شود، بیشتر به دنبال جلب اعتماد عمومی است و تصمیمات اقتصادی‌اش بسیار تحت‌تاثیر مسائل سیاسی است.»

■ کالبدشکافی قانون کار فرانسه

دکتر ناصر فکوهی در بررسی قانون کار فرانسه گفت: «دو نوع قرارداد کاری در فرانسه وجود دارد که وقتی یک شرکت می‌خواهد فردی را استخدام کند، باید به یکی از این دو روش عمل کند. «س. د. د» یا قرارداد کار با مدت زمان محدود و مشخص به گونه‌ای است که کارفرما کارگر را برای پست معینی و زمان معینی مثلاً صندوق‌دار با ۲۰ ساعت کار در شش روز هفته تا مدت معینی به‌کار می‌گیرد و در یک ماه نخست آن که «دوره آزمون» خوانده می‌شود، می‌تواند قرارداد کار را بدون دلیل خاصی فسخ کند و این حق فسخ برای هر دو طرف کارگر و کارفرما وجود دارد. اما اگر کارفرما بخواهد پس از گذشت یک ماه کارگر را اخراج کند، باید حتماً توجیه منطقی داشته باشد. یعنی در صورت سرپیچی کارگر بار اول به او تذکر دهد و بعد از سه تذکر که مهم است به چه علت و در چه سطحی به کارگر داده شده است، می‌تواند اقدام به اخراج او کند. اگر کارفرما در این میان سوءاستفاده‌ای صورت داده باشد، کارگر می‌تواند به کمیته‌های حل اختلاف که از نمایندگان کارگران و کارفرمایان تشکیل شده است، مراجعه و شکایت کند. این کمیته‌ها نیز معمولاً به نفع کارگران رای می‌دهند. به همین جهت بعید است که کارفرمایی اقدام به اخراج کارگرش کند. در پایان این دوره کارفرما می‌تواند یک «س. د. د» دیگر با کارگر ببندد و یا آن را به «س. د. د» یا قرارداد با مدت زمان نامحدود تبدیل کند. اما «س. د. د» در فرانسه زیاد رایج نیست و یک کارفرما نمی‌تواند کل کارگران را بدین صورت به‌کار گیرد. این نوع قرارداد به نفع دولت نیست و بار مالی دولت را افزایش می‌دهد چرا که باید حق بیکاری بیشتری بپردازد.» این عضو هیات علمی دانشگاه تهران توضیح داد: «بنابراین بعد از یک دوره قرارداد مدت‌دار، اگر کارفرما بخواهد دوباره آن را تکرار کند، کارگر می‌تواند اعتراض و تقاضای قرارداد بدون محدودیت کند یا اینکه کارفرما باید او را اخراج کند که این هم برای کارگر جای اعتراض دارد. اما تیپ قرارداد رایج در فرانسه «س. د. ای» یا قرارداد با زمان نامحدود است که کارگر برای پست مشخص و ساعت کار معینی ولی بدون محدودیت دوره استخدام می‌شود و کارفرما صرفاً حق دارد در همان یک ماه اول او را اخراج کند. کارگران و سندیکاهای کارگری فرانسه هم طرفدار این نوع قرارداد هستند و طرح جدید دولت فرانسه هم در راستای حذف آن نبود، بلکه (س. پ. او) قانون جدیدی که دولت فرانسه مطرح کرد، به معنای قرارداد اولین شغل و درباره جوانان زیر ۲۶ سالی بود که برای اولین بار شاغل می‌شوند.»

گزارش کوتاه

۵ سال دیگر ایران در کنترل ایدز جای تایلند را می‌گیرد

گروه اجتماعی: سومین نشست دوروزه جامعه آسیا در زمینه ایدز هفته گذشته در شهر بمبئی ـ هند به کار خود پایان داد. در این نشست که با حضور ۱۲ کشور تایلند، مالزی، چین، ژاپن، هند، ایران، روسیه، اوکراین، انگلستان، آمریکا، تاجیکستان و ازبکستان و با همکاری وزارت بهداشت هندوستان و سه انجمن «جامعه آسیا»، «مراقبت مثبت» و «ایدز هندوستان» برگزار شد همچون دو نشست قبلی، نمایندگان کشورهای حاضر در نشست به منظور بررسی راهکارهایی جهت افزایش کنترل بیماری گزارشی از وضعیت بیماری ارائه کردند. دکتر آرش علایی ـ پژوهشگر ایدز و اعتیاد ـ که از کشور ایران در این کنگره حضور داشت در گفت‌وگو با شرق در پاسخ به این سئوال که آیا نمایندگان شرکت‌کننده نسبت به عوامل موثر در شیوع بیماری در کشور خود هم گزارشی ارائه دادند گفت: «در این کنگره یک پانل به راهکارهای کنترل بیماری اختصاص داشت. در عین حال در کشوری که اعتیاد یا رابطه جنسی به عنوان عامل موثر بر شیوع بیماری معرفی شده است، نماینده آن کشور راهکارهایی برای ایجاد محدودیت یا مقابله با عوامل موثر بر شیوع بیماری ارائه کرد.» علایی افزود: «فرصت رسیدگی به تمام ابعاد بیماری ایدز در چنین نشست‌هایی فراهم نمی‌شود اما آنچه که طی چند گذشته مورد بررسی قرار گرفته تغییر میزان شیوع در کشورهای جهان است. در حالی که سال‌های متمادی وضعیت بیماری و میزان شیوع در کشورهای آفریقای جنوبی و صحرای آفریقا توجه دانشمندان را به خود جلب کرده بود اما هم‌اکنون نگاه برنامه‌ریزان و پژوهشگران به شیوع بالای بیماری در کشورهای هند و روسیه جلب شده که هر کدام بیش از یک میلیون نفر مبتلا به بیماری را در خود جای داده‌اند. در عین حال دورنمای نگاه محققان به کشور چین معطوف است که در آینده‌ای نه چندان دور تعداد بی‌شماری از مبتلایان ایدز از این کشور گزارش خواهد شد.» دکتر علایی با اشاره به این نکته که هم‌اکنون وضعیت شیوع بیماری در کشورهای هند، چین و روسیه بسیار نگران‌کننده بوده اما کشور ایران به علت فعالیت‌ها و اقدامات موثری که در مقابله با ایدز و اعتیاد انجام داده در این کنگره مورد توجه حاضران قرار داشت، درباره وضعیت جهانی بیماری گفت: «سازمان جهانی بهداشت یک تفکیک جغرافیایی برای کشورها قائل شده که بر مبنای این تقسیم‌بندی، ایران در منطقه شرق مدیترانه قرار دارد و بقیه کشورها در شش منطقه آمریکای جنوبی، آمریکای شمالی، شرق اروپا، آفریقا و شرق دور واقع شده‌اند. از منظر موفقیت کشورها، هیچ کشوری از موفقیت صد درصد در مقابله و کنترل بیماری ایدز برخوردار نبوده در عین حال تا ۱۰ سال آینده هم موفقیت کامل برای هیچ کشوری میسر نخواهد شد. در عین حال بررسی وضعیت شیوع بیماری در کشورها نشان می‌دهد که کشورها را می‌توان به پنج گروه تقسیم کرد: کشورهایی که وجود بیماری را سریعاً گزارش دادند و برنامه‌های پیشگیرانه را به سرعت آغاز کردند که برای این گروه از کشورها می‌توان به عنوان نمونه از کشورهای آمریکای شمالی و اروپا نام برد. گروه دوم کشورهایی هستند که وجود بیماری را اعلام کرده و برنامه‌های پیشگیرانه را هم آغاز کرده‌اند اما نیازمند زمان هستند تا تاثیر اجرای برنامه‌ها نمایان شود. از این گروه هم می‌توان به کشور ایران در حوزه شرق مدیترانه، آفریقای جنوبی در حوزه آفریقا و مالزی در حوزه خاور دور اشاره کرد. گروه سوم کشورهایی هستند که با وجود اعلام سریع وجود بی